

LÆS STARTEN AF ...

Dræberfisken

Sirius holdt godt fast i sit svævebræt mens han spejdede nervøst gennem skyerne. Han frøs, for han havde holdt udkig i mange timer.

Skyerne var tætte. Hver gang han drev gennem en, blev hans tøj og ansigt vådt.

Han var højt oppe. Præcis *hvor* højt vidste han ikke, for skyerne dækkede jorden under ham.

Han hadede det her, men der var ingen vej udenom. Som slave havde man intet at skulle have sagt.

Pludselig hørte han en lyd. Det lød som et lille barn der græd. Sirius følte hårene på armene rejse sig. Det var lyden af en Gattafisk som prøvede at lokke bytte til sig.

Fisk ... han hadede fisk,

specielt dem med store tænder som åd mennesker til morgenmad.

Sirius tog en lille metalcylinder frem fra bukselommen. Hans hånd rystede mens han trykkede på to knapper. En grønlig dis strømmede ud af cylinderen. Hvis der var en Gatta i nærheden, ville den helt sikkert ikke kunne modstå denne duft.

Der var helt stille. Ikke en vind rørte sig.

I samme øjeblik dukkede en gigantisk mund ud af skyen foran ham. Munden var fyldt med skarpe tænder. Stor og voldsom som et damplokomotiv kom Gatta-fisken flyvende mod Sirius.

Sirius stoppede hurtigt duftcylinderen i lommen og bankede foden ned på svævebrættets speeder. Han var lige ved at ryge af da brættet satte i gang med et hop og et host.

Han vendte hurtigt om og hørte fiskens kæber smække i med et højt knald bag ham.

„Jeg hader fisk!“ mumlede han for sig selv.

Gatta-fisken var enorm. Meget større end nogen anden flyvefisk Sirius nogensinde havde set.

Den var lige bag ham. Han kunne høre den slå med vingerne. Igen kaldte den som et lille barn. Det var en frygtelig lyd.

Sirius kiggede sig omkring efter det røde lys på fiskerluftskibet Den Slatne Makrel. Gattaen smækkede igen kæberne i bag ham. Han gav et lille hyl fra sig og lænede sig længere fremover. Han *skulle* finde fiskerne snart, ellers var det ude med ham.

Sirius drejede hårdt mod venstre. Gattaer var langsomme til at vende, så manøvren gav ham et lille forspring.

Ud af øjenkrogen så han pludselig det frelsende røde lys og satte straks kurs mod det.

„Hvor er den forbandede knægt?“ knurrede Kaptajn Morell og kiggede ud over rælingen efter Sirius.

Han var ikke en særlig rar fyr. En lille tyk mand med grå skægstubbe som altid lugtede fælt af fisk.

Han gnaskede på den ulækre cigarstump som konstant hang i mundvigen.

„Vi har ventet på ham hele morgenen. Han dur da heller ikke til noget,“ vrissede kaptajnen surt.

I samme øjeblik fik han øje på sort røg fra et svævebræt.

Morell smilede for sig selv og råbte: „Så er det nu, drenge! Gør harpunerne klar!“

Mandskabet sprang forvirret rundt og prøvede at gøre klar til at fange Gattaen.

Sirius var tæt på at gå i panik. Gatta-fisken halede ind på ham. Han vidste ikke om han kunne nå hen til Den Slatne Makrel før fisken ville sluge ham i én mundfuld.

Skibet var lige fremme nu, bare lidt længere, et halvt minut så var han der. Sirius trådte ekstra hårdt

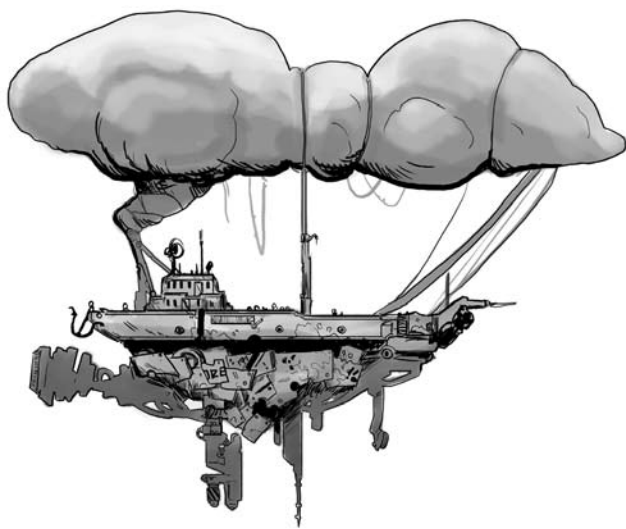

på speederen, selvom han godt vidste at brættet allerede fløj så hurtigt det kunne.

Bare lidt længere, kom nu, kom nu ... tænkte han.

Morell gned sig i hænderne da han fik øje på Sirius, men da han så Gatta-fisken, blev han helt hvid i ansigtet. Cigarstumpen rullede ud af hans åbne mund og landede på dækket.

Morell rystede på hovedet. Han kunne ikke tro sine egne øjne. Gatta-fisken var jo enorm! Den var alt for stor til deres lille skib.

Han begyndte at hoppe op og ned og vifte panisk med armene mens han skreg: „NEJ, NEJ, NEJ, FLYV VÆK! DEN ER FOR STOR!“

De andre fiskere begyndte også at hoppe og råbe.

Sirius kunne se Morell og de andre hoppe op og ned som korkpropper i vand. Han kunne ikke høre hvad Morell råbte.

Wow! De hepper på mig, tænkte Sirius og smilede. Det plejer de ellers ikke.

„Årrrh, den idiot! Han kan ikke høre os, den snotdumme unge!“ råbte Morell og vendte sig mod

sine fiskere. „Skyd den djævfisk med alt hvad vi har, ellers er det ude med os!“

Fiskerne ladede hurtigt laserkanonerne og rettede dem mod monsterfisken.

„FYR!“ skreg Morell.

De blodrøde stråler skar gennem den grå uvejshimmel på vej mod målet. Et skud hvislede tæt forbi Sirius' hoved.

„Hallo! Pas på!“ råbte han og tog sig til håret for at mærke om noget var svedet af.

Sirius var nu helt tæt på fiskerskibet. Han gjorde sig klar til at dykke under det i sidste øjeblik. Han kiggede op og smilede til fiskerne. Tiden stod stille. Som i slowmotion så han Morell kigge ned.

„Din IDIOOOOT!“

„A-a-hva?“

Sirius blev så forbavset at han helt glemte hvad han var i gang med. Han smadrede ind i siden på skibet.

SKYW RLD

Svævebrættet knækkede midt over og faldt ned i dybet. Luften blev slået ud af ham. Det gjorde forfærdeligt ondt, men han nåede lige akkurat at få fat i kanten på et køje med det yderste af fingerspidserne.

Fiskerne affyrede laserkanonerne mod Gattaen som med åben mund styrede direkte mod skibet. Næsten alle skuddene ramte ved siden af, men nogle få ramte fisken på ryggen. Det lod ikke til at gøre ondt, for den fortsatte ufortrødent med at brage ind i siden på skibet.

Sirius nåede lige at kravle igennem køjet før Gatta-fisken eksploderede gennem væggen. Den skubbede Sirius ind i nogle tønder med mugne beskojter.

Der var et stort hul i skibet nu. Gattaen sad fast og vred sig for slippe løs. Skibet vuggede og truede med at brække midt over.

Fisken snappede vredt efter Sirius. Han trykkede sig skrækslagen mod væggen. Fiskerne kom styrende ind med spyd og begyndte at stikke vildt efter den. En af dem var heldig at ramme den i øjet.

SKYWORLD

Endelig fik den vristet sig løs og forsvandt ud gennem hullet med en høj tuden. Den fløj såret væk, og forsvandt mellem skyerne.

Sirius var udmattet, gennemblødt og mør i hele kroppen. Han blødte fra et sår i panden.

Morell, som selvfølgelig først havde sikret sig at faren *var* ovre, kom farende ned ad trappen.

Han skubbede fiskerne til side og greb Sirius hårdt i kraven.

„Det her kommer til at koste dig dyrt, din lille lort!“

SKYW RLD

